

PŘÍVOZNÍK

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI OSTRAVA - PŘÍVOZ

<http://privoz.farnost.cz/privoznik>

ŘÍJEN 2007 ČÍSLO 7

Opravy fasády kostela

Ilustrační foto: Jan Košárek

Před čtyřmi lety přišli stavaři z biskupství s nápadem opravit fasádu přívozského kostela. V té době byl Přívoz vyhlášen památkovou zónou města Ostravy a byla to příležitost získat finance z fondu regenerace na opravy této pro zdejší městský obvod významné památky. V roce 2004 byla připravena projektová dokumentace, zahájeno výběrové řízení vedené firmou Justitia a očištěna část soklu z umělého kamene. Na tyto práce město Ostrava přispělo částkou 100.000,- Kč. Opravy byly provedeny

za 424.902,- Kč. Výsledkem výběrového řízení v červnu 2005 byla zakázka oprav našeho kostela zadána firmě Ekofas.

Práce byly rozděleny do čtyř etap. V roce 2005 práce v první části obsahovaly odstranění špatných omítek a nahození nových. Stálo to celkem 611.030,- Kč. V tomtéž roce byla také vykonána kanalizace ve dvoře za částku 285.696,- Kč. Příspěvek Magistrátu na opravy činil 500.000,- Kč.

V roce 2006 byly v první části dokončeny omítky, zrestaurovány

kamenné prvky a proveden nátěr. Kamenické práce realizovala firma Werkmann. Magistrát zvýšil příspěvek na 1.100.000,- Kč. Při závěrečné fakturaci jsme se dostali s firmou Ekofas do sporu, jelikož byly fakturovány částky, které firma neprovedla. Také kvalita práce nebyla nejvýš uspokojivá. Konzultoval jsem tyto záležitosti s jinou stavební firmou a s právníkem. Přikláněl jsem se k ukončení spolupráce s firmou Ekofas. Spor byl na popud biskupství ukončen. Opravy v roce 2006 nás stály 1.275.594,- Kč. I tento rok pokračujeme s opravami za finančního přispění Magistrátu města Ostravy částkou 670.000,- Kč. Podmínkou grantu je ale fakt, že do konce roku musíme provést opravy za 1.500.000,- Kč. Poučen z minulosti měl jsem předběžně domluvený stavební dozor, ale kvůli časového skluzu dotyčný odstoupil od mého návrhu. Doufám, že práce budou provedeny kvalitně a nebude nutné řešit spory ohledně fakturace jako v loňském roce.

Bogdan Stępień, OSPPE

ÚVODNÍK

Jasná Hora

Poutní místo Jasná Hora v Czenstochove si získalo svůj význam díky přítomnosti obrazu Panny Marie. Původ obrazu není přesně doložen (legendy mluví o sv. Lukášovi evangelistovi jako o autorovi tohoto obrazu).

Obraz Panny Marie z Jasných Hor patří mezi ikony názvu „Hodegetria“, což znamená „Ta, která vede“. Znázorňuje Matku Boží s dítětem Ježíš. Obraz je přítomen na tomto poutním místě od jeho počátku, to znamená od r. 1382. Dovezl ho z východu kníže Wladislav Opolský. On také založil klášter paulínů, které sem přivedl z Maďarska. Mezi významné události Jasných Hor patří rok 1655. Tuto malou pevnost jako jediné místo v Polsku nedobyl nepřátelská vojska.

Poutní místo navštěvují četní poutníci z Polska, ale i z mnoha zemí ve světě. Je to největší polské poutní místo a jedno z nejvýznamnějších ve světě. V loni Jasnou Horu navštívilo 4.5 miliónů poutníků. Během dějin zde Poláci čerpali sílu k víře a v těžkém období ztráty státní nezávislosti nabývali naděje na vysvobození.

Bogdan Stępień, OSPPE

Bohoslužba pro fotbalisty

Poslední čtvrtek v měsíci srpnu se odpoledne uskutečnila v chrámu Páně v Ostravě-Prívově bohoslužba pro žáky kopané TJ Lokomotivy Ostrava, kterou sloužil otec Dariusz Sputo.

Řekl dětem, že se nacházejí v chrámu Páně. Na začátku vysvětlil význam znamení kříže, ptal se, co v poslední době udělali dobrého nebo špatného. Našly se i ty

špatné věci, u kterých prosili za odpuštění a také prosili o čisté srdce. Otec Darek přečetl evangelium sv. Lukáše (Lk 17, 11-19), kterému pozorně naslouchali a po přečtení se ptal, kolik nemocných bylo samaritánů a kolik jich poděkovalo. Byl jsem překvapen, co si zapamatovali. Řekl jim: buďte kamarádští, přátelští vůči spoluhrá-

čům, soupeřům, ale také spolužákům, rodičům, učitelům. Poděkujte, omluvte se a nenadávejte si, když někdo něco zkaží...

Svěcenou vodou pokropil chlapce i jejich sportovní náčiní a popřál úspěšný start do fotbalových soutěží a vkročení do nového školního roku. Paní Jaroslava Lapešová hrála na varhany, což obohatilo bohoslužbu.

Po skončení se vyfotili před kostelem a odešlo se na trénink a bylo znát jejich chování. V sobotu jsme jeli k prvnímu mistrovskému utkání v Třebovicích, které skončilo 1:1.

Věřím, že jim slova otce Darka zůstanou v srdcích.

*Tomáš Sládeček
Foto: archiv*

Výročí Matky Terezy

Na 05. září připadlo 10. výročí úmrtí Matky Terezy. U této příležitosti byla o. biskupem F. V. Lobkowiczem v

našem kostele v 16⁰⁰ hodin v tento den sloužena mše svatá. Před mší svatou v 15³⁰ se při adoraci modlilo

za kněze.

Slavnosti byly mimo poutníků a farníků účastny i řádové sestry Matky Terezy - Misionářky lásky a také sestry sv. Alžběty a sv. Františka. Po mši svaté bylo možno uctít ostatky Matky Terezy uložené v jejím obraze. Pro účastníky slavnosti připravily sestry Matky Terezy upomínkové kartičky s fotkou Matky Terezy a modlitbou na zadní straně a pro jejich tělesné nasycení pohoštění na faře.

Text a foto: Jan Košárek

KRÁTCE

V pátek 05. října bude v našem kostele koncert Lidové konzervatoře motivovaný 50. výročím její působnosti. Začátek je v 18³⁰.

V neděli 7. října od 10⁰⁰ do 18⁰⁰ hod. bude celodenní adorace v kapli u sester na Palackého ulici. Je to Den poděkování za ustanovení Kongregace Misionářek lásky.

V sobotu 13. října jede naše farnost na pouť do Polska na Jasnou Horu. Cena 400,- Kč. Přihlaste se prosím na faře.

V rámci Svatováclavského hudebního festivalu bude v našem kostele dne 13. října od 18⁰⁰ hod. koncert.

V neděli 04. listopadu bude jubilejní 5. ročník Drakiády, přípravy v podobě stavění draků ad. začnou již v pondělí 29. října odpoledne.

I letos uvažujeme o dramatické činnosti ve farnosti. Uvítáme aktivní zapojení do divadelní činnosti z řad dětí a mladých. Bližší informace získáte u Honzy.

Výuku náboženství na faře v tomto školním roce navštěvuje 15 dětí, které vyučuje paní katechetka Miloslava Holušová.

Poděkování hrušovských farníků o. Franciszkovi

Hrušovská fara je po 13 letech opět sídlem kněze. Dekretem o. biskupa byl ke dni 01. 09. 2007 ustanoven administrátorem farnosti Ostrava-Hrušov o. Piotr Marek Kowalski. O. Franciszek Gajewski zůstává v přívozké farnosti jako kaplan.

Níže předkládáme poděkování, které zaznělo na mši svaté v Hrušově 09. 09. při předávání farnosti.

Vážený o. Franciszku a všichni zde přítomní.

Dovolte, abych Vám jménem celého farního společenství vyjádřila svou úctu a srdečné poděkování za Vaši obětavou činnost nejen na duchovním poli, ale i fyzickou práci, kterou jste konal pro hrušovskou farnost. Bylo toho opravdu mnoho, co jste pro nás a naši farnost udělal a proto bych zde chtěla některé Vaše zásluhy vyzvednout.

Velmi těžké období pro mnoho z nás nastalo v roce 1997, kdy Moravu zasáhly rozsáhlé povodně a voda zasáhla i naši farnost a velmi poškodila kostel. V tu dobu byly slouženy mše svaté v kapli v Koblově, později pak v Hrušově na faře, poněvadž kostel byl po povodních v rekonstrukci:

opravovaly se omítky, elektrická instalace, muselo se malovat. Po více než roce byly opravy dokončeny a v kostele v Hrušově se opět začaly sloužit mše svaté. V té době v roce 1998, jste začal působit v naší hrušovské farnosti jako administrátor.

V průběhu dalších let byly započaty opravy křížové cesty, oltáře Panny Marie a Božského srdce Páně. Rovněž byla opravena věž na kostele. V té době jste se také pustil do opravy kaple v Koblově. Byla položena nová krytina na střechu, opravena fasáda a provedeny vnitřní úpravy. Zdarma bylo farníky zhotoveno elektrické vedení a nová okna do kaple.

S pomocí farníků jste se pustil i do úpravy pozemků kolem kostela. Byla opravena garáž a kůlna, v nejbližší době jste plánoval oplotit a upravit farní zahradu.

Mnoho škody napáchala voda i v interiéru kostela, mnoho věcí bylo zničeno a tak jste zakoupil nové ubrusy, ornáty, kalich, obětní misky, svícny, betlém a jiné, vše za finančního přispění farníků.

Po prodání části pozemků dálnicím jste za obdržené finanční prostředky nechal zhotovit na faře ústřední topení. Zmínila jsem zde jen část Vašich zásluh a všichni dobře víme, že toho, co jste udělal pro

farnost bylo mnohem více!

Byl jste k nám vždy vstřícný, laskavý a upřímný. Jste velmi skromný, vždy jste v první řadě myslel na kostel, kapli a faru.

Prožíval jste i velmi těžká období, kdy chyběly finanční prostředky. Vaše snaha, trpělivost, optimismus a úsměv na tváři pomáhal tyto nesnáze lépe snášet. Byl jste nám vždy dobrým rádcem a pomocníkem, máte pochopení pro lidské slabosti. Posvěcujete náš život a vedete nás k Bohu.

Již 9 let se s námi setkáváte v Hrušově a Koblově při mších svatých, katechezích a udělování svátostí. 9 let jste se vzorně staral o hrušovskou farnost a to jste ještě plnil povinnosti kaplana v Ostravě-Přívoze. Právě zde v Hrušově máte své nejdelsí působíště.

Často s láskou a vděčností vzpomínáme na kněze, kteří působili před Vámi. Zmíním P. Františka Bijoka, který neodmyslitelně patřil k hrušovské farnosti a Vy otce Franciszku nám ho svým

Kostel v Hrušově

Foto: Franciszek Gajewski

jednáním, horlivostí, smyslem pro humor a odevzdáním se pro druhé připomínáte.

První mši svatou jste po opravách kostela sloužil 3. října 1999 u příležitosti pouti sv. Františka z Assisi. Věřím, že i letos 7. října 2007 tuto slavnost prožijete společně s námi. Neloučíme se s Vámi, pouze Vám děkujeme za vše, co jste pro farnost vykonal. Věřím, že i nadále se můžeme na Vás obracet o pomoc, protože s naší farností máte dlouholeté zkušenosti.

Člověk se celý život učí a zdokonaluje. Velmi dobře se mi s Vámi spolupracovalo. A já osobně jsem Vám vděčná za všechno, co jsem se od Vás přiučila.

Ještě jednou srdečně děkujeme.

*Barčová Jana,
kostelnice*

Včera jsem se musela zasmát. Je teprve polovina měsíce září, ještě ani nezačal kalendářní podzim, sotva děti stačily vběhnout do bran nového školního roku a už jsem viděla první reklamu na vánoční dárky. Ono sice platí: „Kdo je připraven, není překvapen“, ale v tomto případě mi přijde mnohem trefnější rčení: „Všeho moc škodí“. Avšak tato reklama mi připomněla jednu myšlenku, která mě napadla na počátku prázdnin.

Mám moc ráda medové perníčky. Mám na ně dokonce několik receptů, ale nejraději mám ten od Lucky z práce. Je jednoduchý, možná až moc, ale těsto se může vypracovat prakticky ihned, ... prostě mňam! Nakonec ta úžasná bílá poleva, kterou odlupuji vždy jako první, dělám to tak odmalička se všemi oplatkami a cukrovím, které je vrstvené. Jím je po patrech, přijde mi to mnohem zábavnější, protože objevím více chutí a je to pro mě vždycky malinké „očekáváníčko“. Stejně je to i v životě. Člověk může to co má rád zhltnout, i když je to opravdu moc dobré a nebo si to užít, prohlédnout si to a hledat nové vjemy ve starých zkušenostech.

Tyto perníčky by však dozajista nedošly takové slávy, kdyby neexistovaly vykrajovátka. Vždycky, když jsem byla malá, jsem se těšila, že maminka vytáhne prasátko, to bylo moje oblíbené. Bylo relativně velké, a tak se mi s ním hezky pracovalo. Maminka ho moc ráda neměla, bylo

složité na vyjmutí vykrojeného pašíka z těsta, však to znáte. V kuchyních je z pečení takové vedro, že se sebelépe vychlazené těsto rozehřeje za chvíli a vy pak přidáváte mouku a znovu vypracováváte. Prostě práce navíc. Ale mamince to nevadilo, vždycky prasátko vytáhla. Myslím si, že asi nejčastější a nejpoužívanější tvar jsou srdíčka, ta jsou samozřejmě symbolem lásky. Prasátka nám zase připomínají bohatství a hojnost, čtyřlístky štěstí, atd. V každé formičce bychom mohli najít symboliku určitého přání, touhy, naděje.

Tyto formičky jsou podobné lidským přáním, touhám, nadějím, ale i bolestem a úzkostem. Mají svůj pevný tvar, máte o nich konkrétní představu co a jak vypadá a mělo by se jimi vytvořit. Člověk pak vezme tento tvar a místo, aby nechal formičky na vánoční a velikonoční čas, vezme si kovovou formičku a tlačí své přání do své dlaně. „Přece si to tak moc a urputně přeji! Pohleď, Bože, co všechno pro splnění svého přání činím a ty mi nechceš pomoci, vyslyšet mě, jsi snad hluchý?“ A co bude následovat dále? Vaše dlaň časem ztvrdne. Když přiložíte formičku na dlaň, už to vlastně ani nebolí, ale vaše podvědomí ví své. Naše touhy, přání vzteky, úzkosti, deprese..., jsou jako formičky na perníčky, ale brát si je do vlastních rukou a nechávat si jen

Formičky

pro sebe, byť v sebelepším úmyslu, snaze a pohnutce, třeba poháněné dobrým úmyslem, není Božím plánem. Jediné řešení je vzít formičku a zahodit ji hodně daleko, abychom ji už nikdy ne našli, vzdát se toho, po čem toužíme nejvíce, obrátit dlaň k Bohu a říci v plné důvěře: „Čiň ty co je pro mne (v té věci, situaci, pro něj, pro ni...) dobré“. Zcela zapomeňte na své touhy a přání, hlavně na ty, co léta bolí a ne a ne se vyřešit. Bůh má pro vás už teď připraveny mnohem radostnější cesty a hlavně bez formiček!

Křesťanství není snadná cesta. Kdo ji takovou snadnou očekává, musí být dříve či později nemi- le překvapen a zklamán. Věřte mi však, že Bůh nechce, abyste se trápili, aby Vás vaše dlaně bolely od tužeb, přání, bolesti, strachů... Pokaždé, když to bolí vás, bolí to i Pána, ale vy musíte svému lékaři věřit, že vaše rány dokáže zacelit a pomoci vám. Musíte ho nechat přijít až k vám, aby se na to podíval, a potom to bude v pořádku. Ještě jedna velmi důležitá věc! Každý člověk je jiný a lékař ví komu co předepsat, kdy operovat, a dokonce přesně, i kdy se pacient uzdraví. Není lepšího lékaře než je Ten náš! Má ty nejlepší a nejdokonalejší prostředky, ale stejně lehce a snadno používá ty běžné a nejjednodušší, až se člověk musí podívat. Proto se na Boha nehněvejte, že změna a velké a očekávané TO nebude

splněno v tu chvíli, ale jindy a zcela jinak, tak, jak byste to vůbec neočekávali. On ví nejlépe, co je konkrétně pro vás dobré. Věřte mi, že pokud se opravdu zbavíte své „formičky“ a Bohu s plnou důvěrou řeknete: „Pane, je to tvůj „byznys“, tvá záležitost, já s tím nic nenadělám“ a jednoduše necháte vše na něm, obrovsky se vám uleví. V tu chvíli už nebudete mít žádná trápení ani starosti, nebudou už vaše, budou jeho. Budete jen vy a Pán a úžasné cesty před vámi naplněné radostí, že se účastníte Božího plánu!

A ještě jedna douška závěrem: Pokud trpíte pochybnostmi a tím, že Pána nechcete zatěžovat vašim problémem, vyřešíte si to sami, jste ti tiší křesťané vzadu v kostele, protože On má přece větší starosti, nemá třeba na vás až tak velký zájem nebo cokoli jiného, velmi se pletete! On si vás vybral i se všemi chybami minulými, současnými i budoucími a čeká na vaši plnou důvěru, aby vám mohl pomoci. I v této chvíli. Nebojte se odevzdat! Je to mnohem jednodušší, než si myslíte! A není to jen výsadou svatých, vystudovaných kněží a řeholnic! Je to i vaší výsadou. Neboj se, že jeho požadavky na tebe a tvůj další život budou příliš velké, vždyť tě zná a ví o tobě úplně všechno! I tu věc, kterou nikdy nikomu neřekneš a za kterou se stydíš třeba i před ním. Bůh je konkrétně tvým Bohem a čeká na tebe, ne na někoho hodnějšího, staršího, mladšího, chudšího, krásnějšího, lepšího, výmluvnějšího, ... ale na tebe.

Zdeňka Cvilinková

Je zajímavé se na chvíli zamyslet nad tím, co nás vlastně odvádí od modlitby a od Boha samotného. Když si vybavíme svoje prohrané „boje o modlitbu“, většinou v nich vítězí na té druhé straně argumenty typu že nemám čas, že nestíhám nebo že se mi „nejde modlit“. Ale možná za tím vším jsou spíše jenom pochybnosti o tom, kdo Bůh skutečně je, jak se On na nás dívá a o tom, že stojí za to k Němu přicházet; že stojí za to tomu i třeba dost obětovat - čas, jiné aktivity, cokoliv. Jestliže ale skutečně věříme, že v Něm je všechna plnost dobra, pravé poznání pravdy, naše obnovení a skutečný život, nebude pro nás takový problém Jej usilovně hledat. Vždyť Bůh a přicházení k Němu je přece to jediné co nám opravdu zbývá; nemáme-li totiž jako křesťané naději v Bohu, jsme nejubožejší z lidí (*srov. 1.Kor 15,19*).

Když se tedy necháme od Něj takto odvádět, dáváme vlastně za pravdu oněm pochybnostem, že to stejně nestojí za to být s Ním, že je stejně někým menším, nedůležitým, nepotřebným pro náš život, že je bez zájmu o nás, že nás radostně hned nepřijme a že je bez opravdové moci proměňovat náš život. Tyto a podobné pochybnosti jsou možná tím důvodem, který nám brání k tomu, abychom dávali v životě Bohu větší prostor. Kdybychom nepochybovali a věřili, že je opravdu takový jak o Něm čteme v Písmu, seděli bychom Mu u nohou stále. Pokud se ale budeme pochybnostem stále poddávat, vždy budeme nějakým způsobem

Pochybnosti

životem „kulhat“.

Myslím, že tuto zkušenost má určitě každý z nás. Ale to neznamena, že jsme „beznadějný případ“. Vždyť apoštol Tomáš také pochyboval, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. I když je mezi lidmi rozšířeno opovrhlivé pořekadlo o „nevěřícím Tomáši“, paradoxně mu Pán prokázal čest jako žádnému z apoštolů - Tomáš se mohl dotknout Jeho ran, přímo do nich vložit prst! Měl tak s Pánem velmi blízký kontakt, jaký ostatní pravděpodobně neměli. Tomáš měl možnost se dotknout ran, kterými byl uzdraven on i celý svět (*Iz 53,5*), kterými se Ježíš vydal všem. On pochyboval, ale jeho pochybnost ho vedla k Ježíši, ne od Něj. On pochyboval, ale nezastavil se u toho, byla to pochybnost, která chtěla věřit.

Podobně Jan Křtitel. Po tom všem jak svědčil o Ježíši, že je Mesiáš a posílal za ním své(!) učedníky, potom když slyšel hlas s nebe: „Toto je můj milovaný Syn...“, po tom všem, když byl sám ve vězení, posílá za Ježíšem své učedníky s otázkou: „Jsi to ty, nebo máme čekat jiného?“ Pochyboval. Mnozí by se na místě Pána Ježíše rozhněvali pro jeho pochybnost, ale Pán Ježíš ne; odpověděl Janovi radostnou zvěstí, která platila i pro Jana (*Lk 7,22*); poslal mu své slovo naděje a povzbuzení, plné života. A pak ještě o Janovi vydal svědectví, že je největší mezi těmi, kteří se narodili z ženy. Neodsoudil ho pro jeho

pochybnost. Janova pochybnost totiž chtěla věřit; ne tak jak farizeové, kteří taky pochybovali, ale jejich pochybnost byla jejich krédem, životním postojem, ne cestou k poznání, ne hledáním.

Je naše pochybnost ta, která chce prozkoumat, chce věřit, chce poznat pravdu? Nebo je spíše kritickým nezájmem? Nevěřím a ani věřit nechci. Že stojí za to přicházet k Bohu, otevírat mu své srdce, že je to On, který jediný může naplňovat a proměňovat náš život a že není většího pokladu než být s ním a hledat jeho tvář každý den...

Tomáš, Jan - oba dva pochybovali. Bylo pro ně těžké uvěřit uprostřed těžkostí. I pro nás je to těžké. Je-li to však pochybnost, která chce věřit, pokud si řeknu jako Tomáš „Uvěřím...“, dám tak prostor Jemu aby se mi dal poznat. Kéž i nás ty naše každodenní pochybnosti o tom, zda má smysl za Ním přijít vedou k touze, aby nám Pán ukázal kým skutečně je; to poznání pak zvětší naši důvěru. Kéž nás naše pochybnosti vedou k tomu, že řekneme podobně jako Tomáš: „uvěřím, ale teď nemohu, jsem na to příliš slabý, ale pokud se s Tebou setkám osobně, uvěřím“. Pak On může přijít a dát nám i víc než ostatním, pak může o nás vydat dobré svědectví i když by nás svět nazýval „nevěřícím Tomášem“. My Ho potřebujeme osobně a každý den znovu; nestačí nám stejně jako Janovi jen něco v minulosti. Možná jsme jako Jan ve vězení, to ale neznamena, že by nám Ježíš nemohl dát odpověď, která dává život. Ale „pošleme za Pánem své učedníky“ s otázkou?

Tomáš Pind'ák

PŘEČTĚTE SI

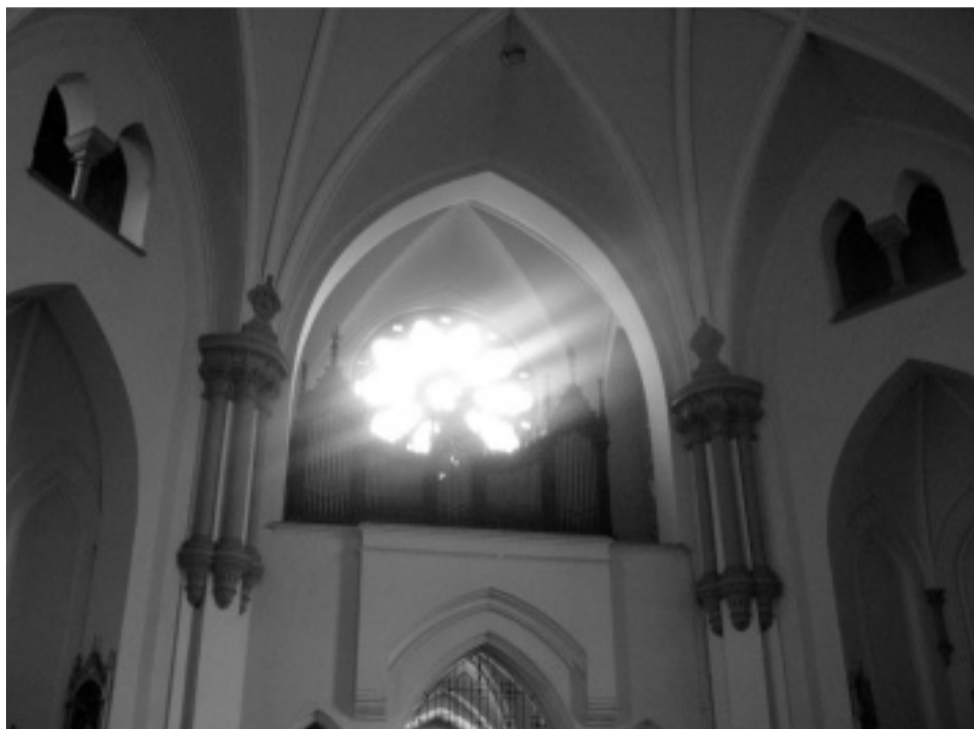
Ježíš lékař duše i těla

Sám titulek je velmi výstižný. Je dobré se u něj zastavit. Proč Ježíš vůbec přišel na zem? Víme to? A ještě jinak: funguje to? Ne pouze všeobecně; v našem životě. Víme, že Ježíš přišel, aby nás zachránil a dal nám svou spásu. Jenomže spása není jen to, co nás čeká v budoucnosti, spása je živá a reálná pro každou oblast našeho SOUČASNÉHO života. Ježíš nepřišel jen kvůli spáse duše, On nás přišel také uzdravit a osvobodit. Teď - ne jen na věčnosti. Dal nám své vykoupění, svůj život, který má moc osvobodovat a uzdravovat už teď. Protože On je živý stejně jako tehdy, je mezi námi a každý z nás může toto uzdravení a osvobození přijmout dnes stejně jako ti, které uzdravil před svým oslavením. Skrze Ducha svatého toto stále uskutečňuje včera i dnes. Věříme tomu?

Knihy není teologickým rozbořením, ale praktickými kroky jak Ježíše přijmout v plnosti Jeho služby - uzdravení a osvobození. Každý z nás potřebuje uzdravení - nejčastěji vnitřní; spása je uzdravení z hříchu. Potřebujeme, aby Ježíš v celé své plnosti procházel našim životem, naší osobností a - uzdravoval. Kniha Ježíš - lékař těla i duše je sestavena z exercičních přednášek P. Eliase Velly, které se neobejdou bez osobní modlitby. Avšak samo to, co je v ní napsáno nás k modlitbě určitě povede.

Tomáš Pind'ák

Z historie varhan

Celkový pohled na kůr

Varhany jsou umístěny na kůru, mají mechanickou trakturu s pneumatickou spojkou uvnitř varhan. Mají 2 manuály a pochází od firmy Gebrüder Rieger z Krnova, opus 663, rok výroby 1898-1899. Mají 24 rejstříků.

Za první světové války byly cínové píšťaly odvedeny k válečným účelům, čímž varhany nesmírně trpěly. Naseďalo na nich hodně prachu. Obětavostí farníků byly v roce 1922 pořízeny nové cínové

píšťaly a varhany vyčištěny.

Do roku 1931 šla-

Hrací stůl

pával měchy u varhan měchošlap. Od května 1931 je vzduch do měchu vháněn elektrickým motorem. Největší generální oprava varhan byla v roce 1949, kdy byly vyměněny i mnohé rejstříky. Náklady 85.000,- Kč byly uhrazeny z darů farníků.

Varhany byly dále několikrát opravovány. K jejich poškozování dochází také vlivem prašnosti a to i uvnitř, protože je znečištěný vzduch nasáván var-

Interiér varhan - píšťaly hanním ventilátorem.

Z velkých oprav varhan v poslední době jmenujme kompletní opravu měchu (nový kožený potah) a vyčištění píšťal v roce 2002 a nedávnou výměnu motoru.

Text a foto: Jan Košárek

OSOBNOSTI FARNOSTI

Cyril Metoděj Hrazdira

*Cyril Metoděj Hrazdira
Foto: archiv*

Prvním ředitelem kůru a varhaníkem byl Cyril Metoděj Hrazdira.

Narodil se 17. 01. 1868 v Rájci nad Svitavou (okres Blansko). Gymnázium i varhanickou školu studoval v Brně. Byl Janáčkovým žákem. Studia ukončil v roce 1888. Po ukončení vojenské služby působil v letech 1891 - 1898 jako ředi-

tel kůru na Slezské Ostravě. Pak byl mimořádným kapelníkem v Sevastopolu, kapelníkem kyjevského pluku a po návratu do vlasti se stal ředitelem kůru v Přívoze. V roce 1903 odešel do Brna, kde byl 4 roky prvním kapelníkem Národního divadla a tam také dirigoval Janáčkovu Její pastorkyni. Byl ředitelem

hudební školy Hlahol v Třebíči. Působil také ve Velkém Meziříčí, od roku 1911 kapelníkem ve Splitu. Jako hudební skladatel složil 90 děl, z toho 2 opery.

V roce 1926 se vrátil do Československa. Zemřel po dlouhé rakovině na Žlutém kopci v Brně dne 03. 12. 1926.

Jan Košárek

TÝDEN FARNOSTI

PONDĚLÍ

7⁰⁰ mše sv.,
15³⁰ družina pro děti
na faře.

ÚTERÝ

6⁴⁵ mše sv. u sester,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18³⁰ společenství
středoškoláků,
18⁰⁰ Net For God (po-
slední úterý v měsíci).

STŘEDA

odpoledne výuka ná-
boženství,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18⁰⁰ společenství CHO.

ČTVRTEK

13³⁰ návštěva věznice,
17⁰⁰ mše sv., adorace Nej-
světější Svátosti,
19⁰⁰ společenství
přímlybné modlitby.

PÁTEK

9⁰⁰ návštěva nemocných
(první pátek),
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
adorace (první pátek)

18⁰⁰ modlitební společen-
ství mladých.

SOBOTA

14³⁰ mše sv. v Domově
seniorů
15³⁰ večeradlo (1. sobota),
17⁰⁰ mše sv.

NEDĚLE

8⁰⁰ mše sv.,
9⁰⁰ zkouška scholy,
10³⁰ mše sv.,
17⁰⁰ mše sv. ,
19⁰⁰ společenství kněží
(co dva týdny),
19⁰⁰ Večery chval (po-
slední neděle v měsíci).

MODLITEBNÍ
INTENCE

- za odvalu a sílu kře-
st'anů ke svědectví víry
- za probuzení misijního
úsilí
v pokřtěných
- za poznání potřeby
modlitby
- za znesvářená
křesťanská společenství

INFORMACE

01. 10. Památka sv. Tere-
zie od Dítěte Ježíše,
panny a učitelky církve.
02. 10. Památka svatých
andělů strážných.
04. 10. Památka sv.
Františka z Assisi.
05. 10. První pátek v
měsíci.
Koncert u příležitosti
50. výročí Lidové
konzervatoře v 18³⁰ h.
06. 10. První sobota
v měsíci, večeradlo
v 15³⁰ h.
07. 10. Den poděkování
za ustanovení Kongre-
gace Misionárek lásky.
Celodenní adorace v
kapli u sester.
13. 10. Pouť farnosti do
Polska na Jasnou Horu
a Leśnówa.
Svatováclavský
festival v 18⁰⁰ h.
15. 10. Památka sv.
Terezie od Ježíše,
panny a učitelky církve.

- Úklid kostela od 15⁰⁰ h.
16. 10. Svátek sv.
Hedviky, řeholnice,
hlavní patronky
Slezska.
 17. 10. Památka sv.
Ignáce Antiochijského,
biskupa a mučedníka.
 18. 10. Svátek sv. Lukáše,
evangelisty.
 19. - 21. 10. Potáborové
setkání.
 21. 10. Misijní neděle.
Celosvětová sbírka na
misie.
 22. 10. Modlitba za
Ostravu v Modlitebně
CB u Krajského úřadu
od 18⁰⁰ h.
 28. 10. Večer chval od
19⁰⁰ h.
 29. 10. Den modlitby
a postu za farnost a její
společenství.
Výroba draků na
Drakiádu (04. 11.)
 30. 10. Net For God
v 18⁰⁰ h.

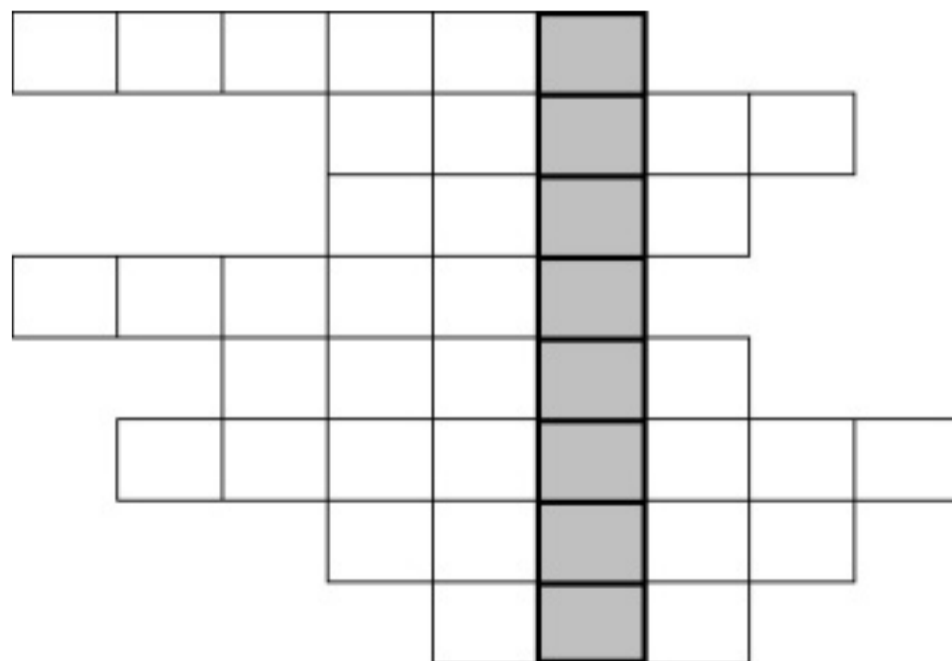
PŘÍVOZNÍČEK - doplňovačka

Milé děti, v tomto čísle přináším řešení hádanky z minulého čísla, která zněla: „Ke komu je v Evangelii přirovnán hříšník, který činí pokání?“ Správně jste vybrali odpověď B, „ke ztracené ovci, kterou hospodář znovu našel“.

A teď už na vás čeká doplňovačka. Vyplň po řádcích:

- místo narození Ježíše Krista
- zvou na bohoslužbu, jsou ve věži každého kostela
- tekutina potřebná při křtu
- místo setkávání a slavení
- jméno apoštola a mučedníka
- souhrn deseti přikázání
- Písmo svaté
- nejmladší z dvanácti apoštolů

V tajence se skrývá 1 slovo, které popisuje nejdůležitější činnost křesťana. Tato činnost je

nepostradatelná pro duchovní život.

Vyluštěnou doplňovačku můžete odevzdat na faře, kde je pro Vás připraven malý dárek ☺.

Váš Přívozníček

Na tomto čísle spolupracovali:

Jan Košárek, Jiřina Müllerová, Tomáš Pind'ák, Bogdan Stępień.

Vydavatel: Římskokatolická farnost Ostrava-Přívov - <http://privoz.farnost.cz>, bankovní spojení: 1643641359/0800.

Náklady na výrobu: 7,- Kč. Registrován u Ministerstva kultury ČR pod registračním číslem MK ČR E 14926.